

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street, in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

UKRAINIAN LABOR NEWS

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Winnipeg, Man. Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ШУКАЮТЬ ВИННОГО

Відома вже нашим читачам, що вину за те, що Ліга Націй відкинула справу "пашифікації" Сх. Галичини "Укр. Голос" звинувачив перш всього на поляків, а потім вже на "на деяких українських послів", що "далися заманити". На тих "деяких українських послів" "Укр. Голос" каменем не кидає, бо каже, що і в історії було те саме й тепер є й в майбутньому буде — обов'язково як не один, то другі дадуть себе заманити на переговори, бо така вже природа української буржуазії.

Американська "Свобода", не говорячи нічого про камінь, лише, що "рішення Ліги є поразкою для українців", що хоча справу "пашифікації" відложено, то до осені про неї забувається, "Свобода" далі каже:

"Що невдача на українській нараді стягнула єпископа Хомини, група посла Бачинського й Певного (петлюрівці) та група угодників з УНД-а".

За Шептицького "Свобода" забула. Та це не важко. Важко є те, що коли "Укр. Голос" каже, що коли б не пішли були на переговори українці, то пішли б були інші, то "Свобода" таки згоди заявляє, що усі націоналістичні табори пішли на угоду й додає:

"Кожна угодова група закриває все вимогами практичної або реальної політики", а з того всього виходить, що "з тієї реальної політики маємо реальний вислід тільки той, що поляки мали користь, а Українці втратили реальну школу".

Отже усі жовтоблакитні табори однакові, усі зраджують "національну справу", без огляду на те, які мотиви не кермували б кожною угодовою групою в її "реальній політиці" — каже "Свобода".

"Канадський Фармер", який і собі приписував заслуги до того, що "українська справа" буде розбиратися перед Лігою Націй, тепер вдає везняйку й каже, що "сталася те, чого сподівалися всі", а самий комітет трох, каже він, "як той понтийський Пилат умив руки від всього". Отже "Канадський Фармер", який через цілий час виправдував переговори українців з польською шляхтою, кидає камінкою через голову українців в комітет трох, приборачив міну отого везняйка, заявляючи: "я казав, що так буде".

В останньому числі "Укр. Голос", для повноти картини зради національного фронту у всіх його відтинках — подає за польською телеграфічною агенцією, що Євген Коновалець, отаман УВО, видає летючку, яку поширювано в Женеві в часі засідання Ліги Націй. В тій летючці Коновалець оповідає, що це він керував "саботажною акцією" за гроші, зібрані серед українців в Америці. З цієї летючки, коли вірити "Укр. Голосові", польська преса тільки радіє, заявляючи, що коли "Коновалець признався, то вже нема найменшого сумніву, що пашифікація була державною кончечністю" і що "опінія Ліги Націй переконатися з міродатного жерела, що терор в "Малопольщі" був зорганізованою акцією".

Таку спекулятивну гру створили жовтоблакитні табори докола визвольної боротьби трудового українського народу. І є ще проте люди між робітниками й незаможними фармерами, що вірять цим політичним спекулянтам і тримаються їхніх теорій?

НАУКА НА СЛУЖБУ СОЦІАЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВУ

Частина академіків Всеукраїнської Академії Наук, з головою академік Богомольцем на чолі, оголосили в "Пролетарській Правді" відозву до всіх учених і фахівців Радянського Союзу, в якій, проголошуючи себе ударниками соціалістичної науки, кличуть усіх вчених і фахівців РСРП піти за їхнім прикладом і віддати себе цілковито на службу соціалістичному будівництву.

Всеукраїнська Академія Наук вже давніше взяла на себе шефство над індустриальним Донбасом. Донбас вирядив свого часу велику робітничу делегацію до Києва, а ВУАН вирядила свою делегацію до Донбасу. Так відбувалося свято єдності науки й праці. Відбувалося це ще за часів, коли у ВУАН сидів Ефремов та Гермайзе, де останній навіть їздив в делегації до Донбасу. Ефремов взагалі з оглядою відносився до єднання вчених з "мужвою", про що й писав у своєму відомому шоденнику.

Тільки після демаскування ефремовщини, після основної перевірки цілої роботи ВУАН самими працюючими, їхніми ударними бригадами, стала ця велика українська наукова інституція на соціалістичний шлях і тепер її вчені залучують себе ударниками соціалістичної науки та зобов'язуються всю свою силу й науковий досвід віддати соціалістичному будівництву, поєднати науку з працею, академіків з робітниками й селянами-колгоспниками.

Ось що пишуть ті п'ять академіків у своїй відозві:

"Вся наша сила, вся наша увага повинна бути зосереджена на теоретичному марксистському опрацюванні проблем соці-

ялістичного будівництва й класової боротьби пролетаріату, нерозривно пов'язана щоденною боротьбою нашої країни за остаточну перемогу соціалізму.

Щоб здійснити ці бойові завдання, вся наукова робота, всі наукові співробітники та кожний науковий співробітник зокрема повинні рішуче реконструювати тематику, темпи та методологію своєї роботи на базі марксо-ленінської матеріялістичної діалектики й революційних темпів, гідних наших завдань. Пов'язати наукову роботу з вузловими проблемами розвитку народного господарства та культурної революції, повернутися лицем до виробництва — наше завдання і наш громадський обов'язок.

А тому ми, академіки Всеукраїнської Академії Наук, Богомольць, Патон, Симинський, Фомін, Плотников, підключаючи відозву робітників заводу "Більшовик" про сплату рахунків Донбасові, оголошуємо себе ударниками соціалістичної науки й зобов'язуємося всі свої сили, всю свою волю, всю творчу думку, весь свій науковий досвід віддати на велику справу соціалістичного будівництва. Ми доведемо, що київська парторганізація не помилилася, покладаючи надії на культурний Донбас.

Ми зобов'язуємося підняти якість наукової роботи, максимально наблизити її до актуальних вимог соціалістичної реконструкції, як бази побудови соціалізму в нашій країні, прискорити темпи наукових досліджень, поширити опрацювання конкретних проблем технічної реконструкції Донбасу, сплучуючи тим рахунок туляти та робітників заводу "Більшовик".

Ми зобов'язуємося у своїй своїй науковій діяльності підпорядкувати свою роботу суворій плановості, допомогти широким колам робітничих та колгоспних мас опанувати техніку, зв'язатися з підприємством, будуючи для цього всі практичні лабораторії на підприємствах, до яких стосується опрацювання тих чи тих наукових проблем.

Ми зобов'язуємося збільшити темпи готування кадрів молодих наукових робітників з робітничої класи, організувати докваліфікацію слабо озброєних теоретичним знанням інженерів і техніків, збільшити й прискорити термін випуску наукових робіт.

Ми беремо шефство над фахівцями київських підприємств, щоб допомогти їм опанувати техніку сучасну.

Ми допомагатимемо своїм науковим досвідом науководослідній закладом інших міст України і перш за все Донбасу.

Ми утворимо буксир для тих наукових робітників, що ще не спроможні перебудувати свою роботу і ще й досі працюють по-старому.

Ми закликаємо всіх учених, усіх фахівців Радянського Союзу піти за нашим прикладом.

Такою мовою говорять вчені Всеукраїнської Академії Наук — мовою наукових борців за соціалізм.

ХТО З НИХ "ГРУБШЕ" БРЕШЕ

"Стрілецькі Вісти" кажуть, що СУС хрунть, а "Укр. Голос" каже, що стрілецько-громадська головна управа 21 раз бреше ще й фальсифікує.

"Стрілецькі Вісти" з 30 травня містять за підписом усіх своїх "збройних сил" "разоблачуючу" статтю, в якій демаскують СУС-а за те, що він "займає викидаюче становище зглядом визвольних організацій Рідного Краю" й за його політику взагалі. Про таку зрадничу політику СУС-а стрілецька управа давно вже знала, але... про це сказати людям "вагалась тому, що межі членами СУС-а є багато дуже гарних і щирих, активних дуже відданих визвольній справі людей". Далі каже стрілецька головна управа, що сказати людям правду про СУС-а вона боялась й тому, "що відкриття правди у своїх наслідках спричинить зневіру до визвольної справи взагалі".

Коли ж ці небезпеки вже минули (дуже гарні люди СУС-а вже зіткнулися, а визвольна справа запропастилася в нетрах Ліги Націй), стрілецька головна управа вийшла на верзга із своїми ревелянціями проти СУС-а.

"Укр. Голос" з 10 червня відповів на це "сумне явище" і не дивлячись на те, що між стрілецьцями, каже "Укр. Голос", "є багато гарних та ідейних одиниць", він проте усіх їх назвав брехунами, або як він каже — "їх зброя є найвищою брехня". І тут же чорним на білому "доказав", що в одному тільки числі "Стрілецьких Вістей" стрілецька головна управа грубо збрехала 21 раз, а дрібних брехнів то вже й "Укр. Голос" не хоче підраховувати.

Нам не дуже важливе тут, хто з них "грубіше" бреше: чи "Стрілецькі Вісти" (головна управа), чи "Укр. Голос" (екзекутив СУС-а). Ми навіть хилюємо до думки, що обидві вони, накручуючи "визвольну справу" кожна на своє колітло, "грубо" брешуть, а демаскуючи одна другу — кажуть правду. Ми певні цього, що й наші читачі з цим погодяться, коли ми на цьому місці зробимо де-

які підсумки ревелянціям "Стрілецьких Вістей" та "заперечення" "Укр. Голосу".

"Стрілецькі Вісти" кажуть, що 26 жовтня відбулася протестаційне віче в православній соборі, а "Укр. Голос" каже, що це брехня, бо це віче було проголошене в "Укр. Голосі" 22 жовтня.

Воно звучить так: я про об'єднання, а ти про гарбузи. Обидва правду кажуть і... обидва брешуть.

"С.В." кажуть, що СУС подав своє меморандум в листопаді до уряду Канади, яке було відкинене, а "Укр. Голос" каже, що це брехня, бо він подав не меморандум, а резолюцію, а резолюція взагалі ніхто не відкидає.

Ми знаємо, що всі "меморіали", "меморандуми", "петиції", що їх писали СУС-и, стрілецькі громади, ундо-радикали — і до Ліги Націй і до урядів — пішли до коша, отже "обоє рябе".

"С.В." ("Стрілецькі Вісти") кажуть, що то заслуга стрілецької громади в тому, що у Вінніпегу "відбулася" така велика протипольська демонстрація, яка взагалі ніколи не відбулася. Бо хоч і "всі товариства" ухвалили, то два поляки зайшли до поліції й поліційна рада "відтягнула той дозвіл", який вона дала усю два дні передтим.

"Укр. Голос" взагалі цього не заперечує.

Делегат стрілецької громади пропонував в зборах всіх товариств спільний меморіал, а голова СУС-а спротивився, а "Укр. Голос" каже, що це брехня, бо це ніколи у Вінніпегу не було такого чуда, щоб зібралися всі товариства.

Буковинська буржуазія в наймах у румунського уряду

Буковинська буржуазія своїм відданим слугуванням окупантам — заслужила довіря у румунського фашизму. Та не тільки через послужливість вона дістала це "довіря". Буковинська буржуазія ще більшу ласку має від румунського фашизму за свою звірчу ненависть до визвольного руху робітників і селян та до Радянського Союзу. Отже цілком природно, що румунський фашизм погодився офіційно включити її до лав чорних сил розгизданого реакції, яка неймовірно притікнула трудящих у країні та ретельно готується до нападу на країну Рад, виконуючи директиви й дістаючи допомогу від великих імперіалістичних хижаків. Якщо неадано румунські фашисти де-лішко дізролло ставилися до півнів Залозецьких, і Залозецькі мусили несміливо простягати руку за депутатським мандатом із-за сплину якогось румунського "боарина" чи фашиста, то тепер "уряд загарантував мандати незাপисаним у румунській партії українцями".

Ось яка ціна чергової зради буковинської буржуазії. Воно, правду казавши, ціна не така вже й велика (адже ж три мандати буковинська буржуазія мала в румунському парламенті й раніше), та з льокавів досить і цього.

А в тім три мандати — це ще не все. "Хазійська" ласка для льокавів теж є неабияка винагорода. Буковинська буржуазія підкреслює й цей момент за присягаючи у своїй відданості румунським окупантам.

"Тим, що Українська на-

ціональна партія" заключила пакт із президентом міністрів Поргою й міністром Арджето-рю, то хіба знайдеться якась правдо-думаюча людина в Румунії, яка могла б казати, що ми є ірредентисти й вороги держави", — такими словами закінчує своє повідомлення про угоду з румунським урядом "повноважний представник" буковинської буржуазії й куркульства при румунській фашистській зграї "доктор" Залозецький.

Торг між буковинською буржуазією й румунським фашизмом відбувався не без труднощів, дарма, що "Українська національна партія", як бачимо, продавала уярмлену Буковину дуже дешево. Труднощі полягали в тому, що одверте за-продавство не могло не викликати безмежного обурення серед трудящої людності. "Українська національна партія" воля б скласти угоду з румунським фашизмом тишком-нишком, але з цим їй не пощастило. Бажаючи сподручити марку "оборонця" національних інтересів" із відданою службою румунському фашизмові, буковинська буржуазія все ж не спромоглася сидіти на двох стільцях. І ось вона вирішила за зручніше для себе відкинувши геть всяке вагання, сміливо влаштуватися коло фашистського чобота. А воєна запоряданське "сумління" вона заспокоює лайкою на адресу супротивників угоди. "Усякі свої чужі темні сили, — розважає себе "Час", — старалися не допустити до цього па-

кту. Та нічого не помогло".

А тепер, бо дістали їх давнійше було та нічого з того не досягнулось та Крамар проїзд до 250-тисячний фонд на дурно", "Укр. Голос" тут тільки заперече висок про спільний меморіал, а про делегацію та про 250-тисячний фонд ні чирк, з чого видно, що в цій брехні є правда.

"Стрілецькі Вісти" кажуть, що в часі сусівського з'їзду в Едмонтоні 27 грудня 1930 р. на довірочних (таємних) нарадах ухвалено, що "СУС займає викидаюче становище зглядом визвольних організацій Рідного Краю УВО і УОН та зобов'язує своїх членів надавати нікому матеріальних засобів при збірках на визвольну акцію тих організацій". Потім таку саму ухвалу СУС перевів і в Саскатуні.

"Укр. Голос" цих довірочних нарад не заперечує, але "грубою брехнею" називає таку ухвалу.

Раз це відбувалося "за закритими дверима", то годі перевірити, хто грубіше бреше: "Стрілецькі Вісти" чи "Укр. Голос". Ми не маємо нічого проти, коли вони обоє "грубіше".

Коли ж 12 січня 1931 р. зібралися головні управи стрілецьких громад та СУС-а та ще якісь додаткові три голови та ще делегат краю та почали говорити про "одноцілю плануючу акцію в справі Рідного Краю", то тут вже зайшла найгрубіша брехня. Сказано, самі тоби голови зібралися, то й брехня мусить бути груба.

"С.В." кажуть, що стрілецькі голови були за "одноцілю акцією", а чотири голови СУС-а заявилися проти. А "Укр. Голос" каже, що було це не тільки 12 січня, але й 15 та 17 січня й голови СУС-а подали своє становище на письмі, а тепер стрілецька громада у своїх об'єднаннях цього листа цитує й фальшує, "помимо довірочного характеру цього листа".

Тут, як бачимо, крім "грубої брехні", є ще й "державна

розперезаний чорній зграї не бракує нахабства, щоб назвати "темними силами" тих, хто плямє найогидніше запродавство.

Чогось бридкішого за мерзенне обличчя буковинської "Української національної партії" не можна собі й уявити. Українська трудяща людність на Буковині перебуває в ще жахливішому стані, ніж навіть на тих землях, де "порядкує" польський фашизм. Окупувачів Буковину, румунська влада негайно ліквідувала геть усі українські школи, усі громадські організації. Найменші прояви громадського й культурного руху серед трудящої української людності нещадно придушують. Шалений терор румунської поліції й ситуація (жандармерії) не вихуає протягом усього часу поневолення Буковини. Політичне, економічне й культурне пригнічення перетворює цю уярмлену країну на якусь пустелю, де тільки й можуть "квітнути" отакі смердючі бур'яни, як "Українська національна партія".

Та на всякий буряк знаходиться гостра коса. Знайдеться вона й на буковинських льокавів румунського фашизму. Терпць буковинській трудящої людності ввірється й вона разом з румунським пролетаріатом та селянською біднотою зійде й викине на смітник румунських фашистів, і їхніх українських льокавів, і всі ганебні угоди, складені з метою підсилити визиск і поневолення трудящих.

А. Хуртовик.
("Пролетарська Правда").

всти, скільки то оті голови усіх жовтоблакитних СУС-ів та громад набрехали на радянську владу та на комуністів за останніх 13 літ!

Навчаючи стрілецьких головів розуму, "Укр. Голос" на самому вступі так їх і повчає — чому не брешете на "червоний терор", на його припатку, яка є осиковим кільком у всю нашу "визвольну справу"? Чому не брешете на кризу, на "змагання наших доморослих комуністів поширити свої впливи на українській загальній і зникнути всі національні організації"? Чи вам здавалося, що "більшевики старанно розложили якраз стрілецьтво"?

Так "Укр. Голос" ганьбить, так навчає стрілецькі голови. По принципу "Укр. Голосу" виходить, бреша на кого хочеш, тільки не на СУС-а, то будеш найщирішим українцем. Коли ж брешеш на СУС-а — то це "сумне явище".

Сумне, чи не сумне, а от по-пробуйте, панове, його злизати! Бо у тих стрілецьких брехнях про СУС-а є багато правди, хоч це зовсім не виправдує такої самої хрунівської роботи стрілецької громади.

Мусій.

ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІ АВСТРІЇ

У Відні відбувся пленум ЦК Комуністичної Партії Австрії. Пленум ухвалив звіт про XI пленум ВКК і постановив скликати на 28—30 червня у Відні 11-ий з'їзд партії з таким порядком денним: 1) господарча криза, наступ капіталізму та мобілізація мас за провідом КПА; 2) КПА на чолі економічних боїв робітництва; 3) боротьба за трояку молоді; 4) вибори ЦК.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В БЕРЛІНІ

Восени в Берліні відкривається виставка українського мистецтва. До того виставку демонструватимуть у Москві, Ленінграді, Білорусі й Грузії.